

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Elveszett lappéldányok pótlása.

Kérjük t. tagtársainkat és előfizetőinket, hogy esetleg elveszett lappéldányok pótlása iránti igényüket az illető füzet megjelenése utáni két héten belül bejelenteni szíveskedjenek, mert későbbi igényléseknek nem áll módunkban díjtalanul eleget tenni.

Az „Erdészeti Lapok“ kiadóhivatala.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1937. évi június hó 1-én tartott üléséről.

Jelen voltak: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Biró* Zoltán ügyvezető, *Beyer* Jenő, *Czilling*er János, gróf *Festetics* Kristóf, *Huszár* Tibor, *Kovács* Gábor, gróf *Mailáth* György, *Onczay* László, örgróf *Pallavicini* Alfonz Károly, *Papp* Béla, *Papp-Szász* Tamás, báró *Prónay* György, *Rimler* Pál, *Vuk* Gyula választmányi tag urak és dr. *Mihályi* Zoltán titkár.

Elnök: Üdvözlöm a megjelent urakat és az Egyesület igazgató-választmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés határideje az igazgató-választmányi tag urakkal kellő időben közölve lett s a választmányi ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: *Ajtai* Jenő, gróf *Apponyi* Károly, báró *Biedermann* Imre, gróf *Esterházy* Móric, *Földváry* Miksa, báró *Inkey* Pál, *Ivanich* Ferenc, gróf *Károlyi* Gyula, *Karsai* Károly, vitéz *Lámfalussy* Sándor, *Lengyel* Sándor, *Matusovits* Péter, *Molcsány* Gábor, *Osztroluczky* Miklós, *Takács* Zsigmond, ifj. gróf *Teleki* József, *Urbánffy* Ignác, *Véssei* Mihály választmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére *Papp* Béla és gróf *Mailáth* György urakat kérem fel.

Az ülés összehívására a M. Kir. Pénzügyminiszter úrtól leérkezett rendelettervezet adott okot, amely az erdei termékek forgalmiadó váltására vonatkozó és eddig érvényben volt rendelkezéseket jelentékenyen módosítja.

A rendelettervezet csak 15 példányban tudta az egyesület vezetősége beszerezni és ezért ezeket a példányokat azoknak a választmányi tag uraknak küldöttük meg, akik a kérdéssel eddig is behatóbban foglalkoztak.

Általánosságban csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a rendelettervezet igen jelentékeny, az erdőgazdaságra hátrányos változtatásokat tartalmaz és kifejezetten azt a benyomást kelti, hogy annak egyetlen célja az erdei termékek után várható forgalmiadó bevételek jelentős fokozása volt.

Olyan, teljesen indokolatlan kikötéseket is tartalmaz, amelyek magával a forgalmiadóra vonatkozó törvénnyel sem hozhatók teljes összhangba.

Maga a földművelésügyi minisztérium sem foglalt még állást ebben a kérdésben s így minden reményünk megvan arra, hogy a földművelésügyi minisztérium segítségével sikerül a pénzügyminisztériumnak ezt a szándékát letörni. Egyébként a részletekre vonatkozólag az ügyvezető Úr fog jelentést tenni.

Ügyvezető: Elsősorban azt kifogásolja a legsúlyosabban, hogy a rendelettervezet elkészítése előtt a pénzügyminisztérium az erdőgazdaság és a fakereskedelem képviselőit nem vonta be a tanácskozásokba, sőt tudomása szerint még a földművelésügyi minisztériumot sem. Ennek következtében a rendelet egyes pontjai nagyfokú tájékozatlanságot, a jelenlegi gazdasági helyzet teljes félreismerését tanúsítják, ami kiszámíthatatlan károkat okozhat nemcsak közgazdasági, hanem szociális, sőt nemzetvédelmi téren is. Részletesen ismerteti ezután azokat a szakaszokat, amelyek ellen kifogás merül fel.

A 2. §. első bekezdésének 1. pontja a tövön álló fa eladóját egyetemlegesen teszi felelőssé a vásárló által fizetendő forgalmiadó-váltásért. Ez nemcsak méltánytalan, hanem egyszerűen keresztülvihetetlen. Nem a birtokosnak jutó vételárat tekinti a forgalmiadó-váltás kivetésének alapjául, hanem a termelő által elérendő eladási árat, amelyben a birtokos által nem ellenőrizhető fuvar-, üzemi és egyéb költségek is bennfoglaltatnak. Ettől eltekintve, a fa kitermelése és értékesítése között gyakran 1—2 év is eltelik és ezért az egyetemleges szavatosság kimondása teljesen tarthatatlan és annak törlését kell kérni. Nem lehet a tövön való eladásra vonatkozó előírást alkalmazni abban az esetben, ha a birtokos a termelést saját munkásaival végezteti és a kitermelt választékok szerint adja el a fát, mert a háziilagos termelés elsősorban erdőgazdasági és szociális célokat szolgál, amelyeket nem szabad a forgalmiadó-váltás érdekében kockára tenni.

A 3. §-sal kapcsolatosan megállapítja, hogy a 2. bekezdés 1—7. pontja alatt felsorolt minimális átlagértékek legalább 100 százalékkal haladják meg az egyes választékok jelenlegi tényleges forgalmi értékét. A forgalmiadó-váltás kivetése tehát a tervezet szerinti egységárak figyelembevétele mellett az eladási árak nagyobb mértékű emelését vonná maga után, amelyet elsősorban a nehéz anyagi körülmények között élő falusi lakosság szenved meg. Éppen olyan veszedelmes a 3. bekezdés rendelkezése is, amely a tövön való eladásnál az adóváltás alapjául az eladási ár kétszeresét jelöli meg. Kapcsolatos ezzel a rendelkezéssel a 13. §. is, amelyre még visszatér. Javasolja úgy a 2. mint a 3. bekezdés teljes törlését.

Teljesen indokolatlan a szakasz 6. bekezdése is, amely érköközősség fennállását állapítja meg minden olyan esetben, ha a birtokos vagy termelő termelvényeit egy tételben, vagy esetleg 75%-ot meghaladó mennyiségben egy kereskedőnek adja el. Ugyanennek a §-nak a 10. bekezdése a 2. bekezdés 1—7. pontjai alatt felsorolt árakat kívánja alapul venni arra az esetre, ha az előállított árut vagy termelt fát a birtokos saját téglavagy mészégetőjében használja fel. Az ilyen intézkedés az erdei termelés melléküzemeit, — amelyek sokszor az egyébként nem értékesíthető faanyag felhasználása céljából létesültek, — egyszerűen életképtelenné tenné és ezért feltétlenül annak törlését kell kérni.

A 4. §. 3. bekezdésében felsorolt rönkárak olyanok, amelyeknek legnagyobb részét az átlagos minőségű kész fűrészárú után sem tudják a

vidéki fűrészek elérni. Hogy a forgalmiadónak ilyen alapon való kivetése a nagynehezen új életre támasztott fűrészipar teljes tönkretételét vonná maga után, nem szorul bővebb magyarázatra és ezért a felsorolt áraknak negyedrészükre való csökkentését kell kérni. A 10. bekezdés 3. pontja is módosításra szorul. A kisgazdának és erdei munkásoknak saját gazdasági és építkezési céljaira szükséges faanyaga forgalmiadómentesen legyen fel-fűrészeltető, abban az esetben, ha az illetékes községi előljáróság igazolja, hogy a kikerülő fűrészárut az illető saját gazdasági épületeinek vagy lakóházának javítására, vagy új épület felállítására, esetleg gazdasági eszközeinek helyreállítására kívánja felhasználni. A pénzügyigazgatóság előzetes hozzájárulása ilyen esetekben mellőzendő.

A 9. §. 1. bekezdésének 1. pontjából a megrendelő, második pontjából a forgalombahozó egyetemleges szavatosságát törölni kell. Mert nem lehet célszerű semmiféle olyan intézkedés, amelyik szabályszerűen lebonyolított üzletek után az egyik felet a másik eljárásért felelőssé teheti. Egyszerű megoldása a kérdésnek, ha a miniszter Úr kötelezőleg elrendeli, hogy a bérvágás után járó forgalmiadót minden alkalommal bélyegben kell leróni a bérvágási díjról kiállított számlán vagy a bérvágási díjakról vezetett külön könyvben.

A 9. §. 1. bekezdése az adóbehajtási eljárásban teljesen szokatlan intézkedést tartalmaz. Adóváltság fizetésének a kötelezettsége csak akkor merülhet fel, ha forgalom van. Az esetleg várható, később bekövetkező forgalom, mint ismeretlen mértékű alap után biztosíték vagy előleg szolgáltatására kötelezni a felet, lehetetlenség. Hiszen a forgalmiadó alapját nyújtó ingó tárgy időközben elpusztulhat, értékét vesztheti. Ezért ez az intézkedés teljesen tarthatatlan és törlése kérendő.

A 11. §. 3. bekezdése a fűrésztulajdonos részére biztosítja a gömbölyű fa után igazoltan kifizetett vasúti fuvardíjnak, illetőleg tutajbérnek 5%-a erejéig a forgalmiadó-váltság alapból leendő levonását. Ezt a minden tekintetben jogos, igazságos és méltányos álláspontot minden egyéb olyan váltságkötelezetre ki kell terjeszteni, aki közforgalmú vasúton vagy hajón szállított anyag után köteles a váltságot leróni.

A 13. §. 3. bekezdése olyan részletes és bonyolult könyvviteli kötelezettséget ír elő a kitermelő számára, amelyet csak magasabb képesítésű könyvelő tudna ellátni. Miután kisebb üzemeknél ez keresztülvihető. az egyszerű feljegyzések vezetésével megbízott erdőrtől vagy altiszttól ilyen munkát kívánni nem lehet, a rendelkezés hatálytalanítása kérendő. Annál is inkább, mert minden erdőgazdaságnak a saját viszonyai között kiforrott könyvelési rendszere van, amelytől való eltérés újabb megterhelést jelentene mégpedig annak a biztosítéka nélkül, hogy a tervezetben megállapított rendszer állandó marad. Ettől eltekintve, az ilyen beavatkozás egészen szükségtelen, mert a pénzügyi hatóságoknak nincs jogukban az anyagkezelés részleteit kutatni, ez számukra is óriási munkatöbbletet jelentene. Azt joggal kívánhatják a pénzügyi hatóságok, hogy a különböző kules szerint megadóztatott választékok elkülönítve tartassanak nyilván, ez ellen senki nem tiltakozik. De a forgalmiadó-váltság kivetésének alapja csak az elért ár, tényleges bevétel lehet, semmi szükség és indok nincs tehát arra, hogy felesleges zaklatással nehezítsék az adófizető helyzetét. Az ilyen értelmű beavatkozás ellen a legerélyesebben tiltakozni kell.

A 18. §. 8. bekezdés ugyancsak teljes mértékben indokolatlan zaklatásokhoz szolgáltat alapot, mert nem lehet korlátozni a birtokost vagy termelőt abban, hogy ne változtathassa meg egy termelési vagy értékesítési módszerét, ha az az ő érdekeivel ellentétben van és nem lehet őt olyan forgalmiadóteher vállalására kötelezni, amelyik bevételével vagy forgalmával arányban nem áll.

Ezek után még vitéz *Lámfalussy* Sándor és *Urbánffy* Ignác választmányi tagoknak a rendeletervezettel kapcsolatosan benyújtott észrevételeit ismerteti *Ügyvezető*, amelyek ugyancsak az általa kifogásolt részletekre vonatkozóan kívánna módosítást.

Az igazgató-választmány *Onczay* László, báró *Prónay* György és *Rimler* Pál hozzászólása után *Ügyvezető* javaslatait teljes egészükben elfogadja és úgy határoz, hogy a kért módosítások tárgyában a pénzügyminiszter Úrhoz haladéktalanul egy felterjesztés intéztessék, amelyek másolata a földművelésügyi miniszter Úrnak is megküldendő az Egyesület álláspontjának támogatása iránti kérelemmel.

Báró Prónay György: Javasolja, hogy a felterjesztéseken kívül az igazgató-választmánynak azok a tagjai, akik a felsőház pénzügyi bizottságában is helyet foglalnak, a költségvetési vita során tegyék szavá a kérdést és kérjék az egész tervezetnek egy, az összes érdekelt bevonásával egybehívandó értekezleten való újbóli letárgyalását a miniszter Úrtól. A tervbevetett módosítások érvényesíthetőségét így valószínűbbnek látná.

Az igazgató-választmány báró *Prónay* György indítványát egyhangúan magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület meghívóját, a június hó 6-án Dombóvárott tartandó közgyűlésére, amellyel egy tanulmányi kirándulás is kapcsolatos. Közli az igazgató-választmánnyal, hogy az elnökség az Egyesület képviselőjében dr. *Mihályi* Zoltán titkárt küldi ki a testvéregyesület Közgyűlésére.

Egyhangúlag tudomásul szolgál.

Ügyvezető: Bemutatja *Modrovich Ferenc* egyetemi ny. r. tanár egyesületi tag beadványát, amelyben az igazgató-választmánynak az április hó 19-én tartott ülésén a könyvismertetések tárgyában hozott határozatnak hatályon kívül való helyezését kéri. Miután az Egyesület érdeke úgy kívánja, hogy a könyvkiadók közvetlenül az Egyesületnek küldjék be ismertetés céljából az újonnan megjelent szakkönyveket és az Egyesületnek több olyan irodalommal foglalkozó tagja van, aki az ismertetéseket írói tiszteletdíj ellenében készséggel vállalja, javasolja az április 19-én hozott határozatnak lényegben való fenntartását.

Az igazgató-választmány *Ügyvezető* javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Jelenti, hogy a nagy értéket képviselő egyesületi könyvtár rendezése multhatatlanul szükségessé vált, miután ezzel kapcsolatosan az egyre szaporodó anyag gazdaságosabb elhelyezését is meg kell oldani. *Térfi* alelnök Úr az igazgató-választmány utólagos hozzájárulásának feltétele mellett megengedte, hogy a könyvtárrendezés munkájával havi 120.— pengő tiszteletdíj ellenében *Katona* László okl. erdőmérnök bízássék meg.

Az igazgató-választmány *Katona* László a könyvtárrendezés céljaira való ideiglenes alkalmazásához egyhangúlag hozzájárul.

Titkár: Jelentést tesz a Bányászati és Kohászati Egyesület, illetőleg a Magyar Bánya- és Kohóvállalatok Országos Egyesülete által a Műegyetem bánya- és kohómérnöki osztályának korszerű kiépítése iránt megindított mozgalmáról. Miután az erdőgazdasággal szemben fennálló fokozott követelmények mindenképpen indokoltá teszik, hogy az erdőmérnök-hallgatók hiánytalan elméleti és gyakorlati kiképzést nyerjenek a műegyetemen, javasolja, hogy az Országos Erdészeti Egyesület is járjon el a közoktatásügyi kormányznál és kérje azoknak a hiányoknak sürgős orvoslását (tanszékek szaporítása, illetőleg nyilvános rendes tanárokkal való betöltése, a segéd-tanzenemélyzeti kérdés rendezése, bővebb hitelkeret nyújtása), amelyek az erdőmérnöki osztály munkáját jelentősen megnehezítik

és következményeikben a magyar erdőgazdaságok vezetői részéről több ízben szolgáltatott komoly panaszra okot.

Az igazgató-választmány *Papp Béla* és *Biró Zoltán* hozzászólása után titkár indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja *Kallivoda György* egyesületi tag indítványát a szalvóniai tölgymakk behozatalának megkönnyítése tárgyában. Miután hazánkban bőséges makktermés átlag csak minden tizedik évben van és a tölgyerdőgazdaságok sok esetben nagy áldozatok mellett sem tudnak eleget tenni felújítási kötelezettségüknek, kívánatosnak látja, hogy az Egyesület a földművelésügyi minisztérium támogatását kérje ebben az ügyben, tekintettel arra, hogy a Magyarországon beigazolhatóan sokkal jobb eredményeket biztosító szalvóniai tölgymakk behozatala főleg deviza-nehézségekbe ütközik.

Az igazgató-választmány *Kallivoda György* indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Néhány tagdíjügy elintézése után elnök az ülést berekeszti.